

[Formanden.]

I skrivelse af dags dato meddeler landbrugsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til klitlov og forslag til lov om ændringer i lov om opførelse af arbejderboliger på landet.

Skriftlig fremsættelse af forslag

Arbejdsministeren (Bundvad): Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til beslutning vedrørende den af den internationale arbejdskonference i Genève i året 1951 vedtagne konvention nr. 100 om lige løn til mandlige og kvindelige arbejdere for arbejde af samme værdi og forslag til folketingsbeslutning vedrørende den af den internationale arbejdskonference i Genève i året 1958 vedtagne konvention nr. 111 om forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv.*

Den første af disse konventioner — ligelønskonventionen af 1951 — bestemmer, at ratificerende lande skal fremme princippet om lige løn til mænd og kvinder for arbejde af samme værdi. Endvidere skal et ratificerende land sikre ligelønsprincippet gennemførelse, for så vidt det er foreneligt med de metoder, der i vedkommende land følges ved fastsættelse af lønninger.

Når arbejdskonferencen har vedtaget en konvention om lige løn til mænd og kvinder, står det i forbindelse med, at det i den programerklæring, der står som indledning til Den internationale Arbejdsorganisations statut, hedder, at medlemslandene bekræfter princippet om lige løn for lige arbejde.

For Danmarks vedkommende er princippet om lige løn til mænd og kvinder gennemført for tjenestemænd og andre offentligt ansatte.

Når der er tale om beskæftigelse på det private arbejdsmarked, er lønfastsættelsen her i landet sædvanemæssigt overladt til arbejdsmarkedets parter ved fri forhandling, og staten kan derfor ikke påtage sig at sikre, at princippet om lige løn til mænd og kvinder for arbejde af samme værdi gennemføres. Ifølge konventionen går statens forpligtelse her ikke videre end til, at regeringen skal søge at fremme princippet gennemførelse.

Hvis forslaget vedtages og Danmark ra-

tificerer konventionen, agter regeringen at virke for at fremme ligelønsprincippet gennemførelse inden for det private arbejdsmarked ved at udsende en henvendelse til arbejdsmarkedets hovedorganisationer. Heri vil regeringen opfordre organisationerne til at have opmærksomheden henvendt på ligelønsprincippet ved fremtidige lønforhandlinger, og regeringen vil tilbyde organisationerne sagkyndig hjælp til at undersøge spørgsmål, der måtte være af betydning ved forhandlinger om princippet gennemførelse.

Konventionen af 1958 om forskelsbehandling pålægger ratificerende lande at gennemføre en politik, der tager sigte på at modvirke forskelsbehandling efter race, religiøs eller politisk opfattelse, køn m. m.

Denne politik skal gennemføres ved at afskaffe eventuel forskelsbehandling inden for områder, hvor staten selv er arbejdsgiver, og ved i øvrigt at søge at samarbejde med arbejdsmarkedets organisationer om at modvirke enhver sådan forskelsbehandling.

Konventionen vedrører ikke forskelsbehandling på grund af statsborgerforhold, så konventionen vil ikke betyde, at udlændinge skal have adgang til beskæftigelse her i landet på lige fod med danske.

Arbejdskonferencen har indgående diskuteret det spørgsmål, om det forhold, at en person ikke kan få beskæftigelse, fordi han ønsker at stå uden for en organisation, skal anses for en forskelsbehandling. Konferencen ønskede ikke at vedtage bestemmelser om dette forhold, og konventionen vedrører således ikke denne situation.

Hvor staten eller en anden offentlig myndighed her i landet er arbejdsgiver, udøves der ikke forskelsbehandling ved adgangen til beskæftigelse. På et enkelt punkt har der af undervisningsministeriet været praktiseret en begrænsning i adgangen for personer uden for folkekirken til at undervise i folkeskolen, men efter hvad der er oplyst vil forholdene på dette område nu blive bragt i fuld overensstemmelse med konventionen.

Hvor der er tale om forholdene på det private arbejdsmarked, går regeringens pligt ikke videre end til i samarbejde med arbejdsmarkedets organisationer at arbejde for en politik, der modvirker forskelsbehandling. Det må tages som udtryk for en sådan